

quens legatur (de quo
supra in secunda regu-
la Atéph camets) pro-
ducit syllabam priorē:
posterior autem , qui
grammaticus est accē-
tus, attollit alteram.

Infinitiuus, nullius
est generis, numeri, &
personæ: vnde ab He-
bræis dicitur מקור, id
est, fons, seu scaturigo

temporum, generum,
numerorum, & perso-
narum omnium. Ni-

* Hæc vox in

in omnibus

futuris omnium

ordinum, ex

orationis con-

textu, vel per

secundam, vel

tertiam perso-

nam femininā

vertenda est,

et ab ea ali-

quando detra-

hitur ה, quod

tamen virtute

continetur in

ut dicere li-

ceat תפקודו

vel תפקודו

mirū, quod ab eo fluāt
variij significandi modi,

nō autem quod ab illo
tempora, genera, nu-

meri, & personæ for-

mentur. Infinitiuo sæ-

penumero in omnib⁹

coniugationibus ser-

uiunt quatuor literæ

ב, כ, & ח, ex quibus, ב, כ,

plurimum trahunt in-

finitiui sensum ad præ-

teritum, מ & ל verò, ad futurum.

מפקוד. Hic, in פ ponitur daghes supplens defectū

vel

פוקרות

Participium præterit.

Pluralis.

פוקרים

פוקרות

Infinitiuus

פוקר vel פוקר

פוקר vel פוקר

פוקר vel פוקר

פוקר vel פוקר

פוקר vel פוקר

פוקר vel פוקר

פוקר vel פוקר

פוקר vel פוקר

פוקר vel פוקר

פוקר vel פוקר

פוקר vel פוקר

פוקר vel פוקר

פוקר vel פוקר

פוקר vel פוקר

פוקר vel פוקר

פוקר vel פוקר

פוקר vel פוקר

פוקר vel פוקר

פוקר vel פוקר

פוקר vel פוקר

פוקר vel פוקר

פוקר vel פוקר

פוקר vel פוקר

פוקר vel פוקר

פוקרות

פוקרות

פוקרות

פוקרות

פוקרות

פוקרות

פוקרות

פוקרות

פוקרות

פוקרות

פוקרות

פוקרות

פוקרות

פוקרות

פוקרות

פוקרות

פוקרות

פוקרות

פוקרות

פוקרות

פוקרות

פוקרות

פוקרות

פוקרות

פוקרות

פוקרות

פוקרות

פוקרות

פוקרות

פוקרות

פוקרות

Complectitur hæc coniugatio actiua verba. vt, פקר
visitauit, & neutra, seu intransitiua, id est, quorū
actus non transit in alium. vt, עקר stetit. & alia.

Habet porrò hæc coniugatio triplicem formam:
ea enim quæ frequentissima est, habet sub פ, id est,
prima thematis litera פ, & sub ע, id est, secunda. vt
פקר visitauit, עקר custodiuit. Quæ rarior, habet פ sub
prima, & פ sub secunda: id quæ tantum in tertia præ-
teriti masc. singulari. vt, פקר adhefit, פקר quieuit. In
reliquis enim omnibus conuenit cum פקר. Rarissi-
ma autem פ habet sub prima, & holem in secunda.
vt, פקר timuit, פקר potuit, פקר minor fuit. Cuiusmo-
di certè retinent holem per totum præteritum, præ-
terquam in tertia persona sing. fœmin. vt, פקרה potuit
mulier. & tertia plurali. vt, פקרו potuerunt viri, vel mu-
lieres. Et est tantum hæc diuersitas in præterito: nam
alibi vbique imitantur פקר vel פקר sedit, eorum quæ
incipiunt à פ, paradigma.

Hic vocū quarū vna

alteri est opposita, dex-

tera masculini gen. est,

& sinistra fœmin. Cui

verò nulla opponitur,

communis. vt, פקר visi-

tauit vir, פקרה visitauit

fœmina, פקרת visitauit

ego vir, vel ego mulier.

Vbi duo signantur

accētus, prior qui iux-

ta פ ponitur, vt seu a se-

Exemplum:

Præteritum

פקר vel פקרה

פקרת vel פקרת

פקר vel פקרה

פקרת vel פקרת

פקר vel פקרה

פקרת vel פקרת

פקר vel פקרה

פקרת vel פקרת

פקר vel פקרה

פקרת vel פקרת

פקר vel פקרה

פקרת vel פקרת

פקר vel פקרה

פקרת vel פקרת

פקר

פקרה

פקרת

פקרת

פקר

פקרה

פקרת

פקרת

פקר

פקרה

פקרת

פקרת

פקר

פקרה

פקרת

quens